

Motion till riksdagen 2007/08:Fö13

av **Tone Tingsgård (s)**
med anledning av prop. 2007/08:92

Stärkt krisberedskap – för säkerhets skull

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om konkreta förslag på hur arbetet för att skapa medvetande om enskildas ansvar i krissituationer och om vilka de egentliga hoten är, bör bedrivas.

Motivering

Säkerheten angår alla i den meningen att alla aktörer i samhället är med och påverkar den. Erfarenheter visar att ju mer man vet om det som inträffar, desto bättre klarar man av händelsen och undviker att bli ett offer. Samtidigt kan vi konstatera att medborgarnas krav ofta inte överensstämmer med samhällets förmåga. Vi har orealistiska, kanske också ogenomtänkta, krav. ”Någon annan ska fixa det.” Detta leder fram till att det behövs en mänsklig infrastruktur – ett brett folkligt engagemang – för att på ett resultatgivande sätt kunna bidra till ökad säkerhet och krisberedskap i samhället.

I propositionen konstaterar regeringen att ett förslag till övergripande inriktning för information till allmänheten om säkerhetspolitik, försvarspolitik, krisberedskap och skydd mot olyckor lämnats av Styrelsen för psykologiskt försvar till regeringen den 20 april 2007. Det är ett viktigt och riktigt konstaterande som dock inte följs upp med konkreta förslag, trots att sådana finns.

Styrelsen för psykologiskt försvar konstaterar, att alla som intervjuats i samband med den utredning som ligger till grund för förslaget, utan undantag ser behovet av att det offentliga *kommunicerar* med medborgarna i de viktiga frågor som rör samhällets säkerhet.

Kommunikation är nyckelbegreppet i sammanhanget. Framgång i uppgiften ställer särskilda krav på hur kunskap och erfarenheter förpackas och distribueras till allmänheten. Detta måste ske i former så att allmänheten känner sig berörd och delaktig. Det är förutsättningen för ett eget ansvarstagande och

Fel! Okänt namn på

engagemang. Det är min bedömning, att förslaget från Styrelsen för psykologiskt försvar genomsyras av detta.

Jag efterlyser en konkret och finansierad plan, som bygger på att det engagemang som finns i det svenska samhället för dessa frågor tas till vara. Regeringens proposition ger dessvärre inga besked på denna synnerligen viktiga punkt. Erfarenheter visar att konsekvenserna av olika skador ofta blir desamma, oavsett om de har uppstått genom avsiktliga handlingar (terrorism) eller som en följd av olyckor, slarv eller okunnighet. Av detta följer också att många av de förebyggande åtgärderna och de direkta motåtgärderna blir likartade.

Stockholm den 27 mars 2008

Tone Tingsgård (s)